

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 8CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417205924
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Fil'akovský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8417205924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Fil'akovského a sudcov JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom v Žiline, na ul. Hodžovej č. 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: Z. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX Q. XXX, o zaplatenie sumy 1.695,60 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Kežmarok zo dňa 25. septembra 2019, č.k. 5Csp/121/2017 -102 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Kežmarok (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol tak, že:

„I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 657,77 eur, a to v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Náhradu trov konania stranám sporu n e p r i z n á v a.“

2. Rozhodnutie právne odôvodnil okrem iného ust. § 708 ods. 1, 2, § 709 ods. 1, § 710 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), § 1 ods. 4, § 2 písm. e), § 10 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. c) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu 23.01.2014 (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z. z.“).

3. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca žalobou doručenou súdu dňa 14.08.2017 žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 1.695,60 eur, spolu s úrokom vo výške 28 % p. a. zo sumy 1.695,60 eur od 07.06.2017 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

4. Žalobu odôvodnil tým, že so žalovaným uzatvorili dňa 23.01.2014 v súlade s § 269 ods. 2, § 708 a nasl. zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a Všeobecnými obchodnými podmienkami banky zmluvu č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej žalobca pre žalovaného zriadil a viedol účet žalovaného č. K Uviedol, že žalovaný porušil zmluvné povinnosti tým, že sa dostal na účte do nepovoleného prečerpania vo výške žalovanej istiny a dlh nevyrovnal. Žalobca preto zatvoril účet žalovaného, o čom ho informoval posledným výpisom z účtu. Účet je možné zatvoriť len pokiaľ je na ňom nulový zostatok, preto žalobca pred zatvorením účtu vykonal dňa 06.06.2017 internú účtovnú transakciu (prevod), ktorou debetný

zostatok na účte previedol na svoj vnútorný pohľadávkový účet- tzv. „Bezhotovostný prevod Vyrovnanie zostatku zatv. účtu“ alebo „Prevedenie účtu klienta“ a zároveň zdôraznil, že išlo o internú transakciu banky, nie o úhradu zo strany žalovaného. Ďalej uviedol, že v súlade so Všeobecnými obchodnými podmienkami v spojení s Výveskou úrokových sadziieb je istina pohľadávky 1.695,60 eur (nepovolené prečerpanie účtu) úročená úrokom vo výške 28 % p. a., a to až do vyplatenia celej pohľadávky.

5. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca označil a predložil zmluvu o bežnom účte č. XXXXXXXXXX zo dňa 23.01.2014, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník poplatkov, výpisy z účtu a vývesku úrokových sadziieb produktov.

6. Žalovanému bola žaloba s prílohami spolu s uznesením na vyjadrenie sa k žalobe doručená do vlastných rúk dňa 10.05.2019. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

7. V spore bolo nariadené pojednávanie na deň 25.09.2019, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a súhlasil s tým, aby súd rozhodol v zmysle jeho podaní aj bez jeho účasti, nakoľko všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba. Žalovaný sa napriek riadnemu a včasnému doručeniu predvolania na pojednávanie neodstavil, svoju neúčasť ospravedlnil podaním doručeným osobne do podateľne súdu dňa 23.09.2019 s označením „Ospravedlnenie“, ktorého súčasťou bol výmenný lístok na hospitalizáciu na neurologickom oddelení v F., na ktorom bolo rukou napísané objednaný 24.09.2019 o 07:00 hod. Nakoľko nebol podaný návrh na odročenie pojednávania ani dôvody jeho odročenia, súd v súlade s § 180 Civilného sporového poriadku pojednával v neprítomnosti strán sporu.

8. Súd po vykonanom dokazovaní zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca ako banka uzavrel so žalovaným ako majiteľom účtu dňa 23.01.2014 Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola zmluva o zriadení osobného účtu, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty, zmluva o poskytovaní služieb elektronického bankovníctva a služba SMS notifikácia. Na základe tejto zmluvy zriadil žalobca pre žalovaného osobný účet č. XXXXXXXXXX v mene EUR, vydal a umožnil mu používať platobnú kartu Z. s denným limitom 1.000,- EUR a zároveň mu zriadil služby elektronického bankovníctva a služby SMS notifikácie. Podľa článku II. zmluvy bola zmluva uzavretá na dobu neurčitú s možnosťou zmluvných strán vypovedať ju s účinnosťou dňom uplynutia najdlhšej výpovednej lehoty pre príslušný produkt/službu podľa obchodných podmienok pre príslušný produkt/službu zriadený na základe zmluvy. V záverečných ustanoveniach zmluvy, článku IV. bod 2 bolo uvedené, že za poskytovanie produktov/služieb je Prima banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov - Prima banka Slovensko a.s. v platnom znení a všetky takéto poplatky účtovať na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v Prima banke. Podľa bodu 3. tohto článku vzájomné práva a povinnosti zmluvných strán bližšie nešpecifikované v zmluve sa mali riadiť Obchodnými podmienkami. Vo výpisoch z účtu žalovaného za obdobie od 31. 5. 2014 do 06.06.2017 sú uvedené kreditné položky (prijaté úhrady na účet, odmena za platby kartou) a debetné položky, v ktorých sú účtované skutočné dispozície žalovaného s peňažnými prostriedkami z účtu (prevody, platby kartou, výbery hotovosti z bankomatu...), úroky vo výške 800,03 eur a rôzne poplatky označené ako popl. zist. zost. ATM inej banky vo výške 3,30 eur (11 x 0,30 eur), poplatok za výber hotovosti z bankomatu v SR vo výške 15,- eur (10 x 1,50 eur), poplatok za hotovostný výber vo výške 2,- eura (1 x 2,- eur), mesačný poplatok za vedenie účtu vo výške 140,40 eur (36 x 3,90 eur), poplatok za zrušenie TP vo výške 1,50 eur (1 x 1,50 eur), oznámenie o nevykonanej platbe (poplatok za nezrealizovanú platbu) vo výške 21,- eur (21 x 1,- euro), poplatky za upomienky vo výške 30,- eur (2 x 15,- eur), výzva - prečerpanie účtu vo výške 30,- eur (1 x 30 eur), ďalej poplatok označený ako „prípl.za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod. vo výške 135,- eur (27 x 5,- eur). V poslednom predložennom výpise z účtu žalovaného je uvedené, že predchádzajúci výpis zo dňa 31.05.2017 mal zostatok -1.684,05 eur, v mesiaci jún 2017 pripočítal žalobca k tejto sume úroky vo výške - 6,55 eur a poplatok prípl. za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod. vo výške -5,- eur a následne dňa 06.06.2017 uskutočnil bezhotovostný prevod sumy 1.695,60 eur. Po tomto bezhotovostnom prevode bol nový zostatok na účte žalovaného 0,00 eur. Posledný z predložených výpisov je s vykazovaným zostatkom 0,00 s tým, že počet kreditných položiek 1 v sume spolu 1.695,60 a počet debetných položiek 2 v sume spolu -11,55.

9. Obchodný zákonník zmluvu o bežnom účte zaradzuje podľa § 261 medzi tzv. absolútne obchody, avšak vzhľadom na povahu zmluvy a postavenie žalovaného ako spotrebiteľa nepochybne ide v tomto

prípade o spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné (§52 ods. 2 OZ). Najvyšší súd Slovenskej republiky v rozsudku sp. zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015 rozhodol, že toto ustanovenie (§ 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka), sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou. Preto sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (vrátane právneho vzťahu, ktorý je predmetom tohto sporu), vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

10. Po vykonaní dokazovania a po posúdení skutkových tvrdení žalobcu, ktorý vo svojom podaní zo dňa 08.08.2019 uviedol, že všetky relevantné tvrdenia a dôkazy obsahuje žaloba, súd dospel k záveru, že žaloba je dôvodná v časti sumy 657,77 eur, v ktorej žalobe vyhovel a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vychádzal pritom zo skutočnosti, že medzi stranami sporu bola platne uzavretá spotrebiteľská zmluva o bežnom účte, na základe ktorej žalobca zriadil a viedol žalovanému osobný účet, na ktorom žalovaný nemal dostatok finančných prostriedkov, a preto sa dostal do debetu. Na druhej strane, ako to bude aj nižšie uvedené, medzi stranami sporu nebola platne uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní, resp. žalobca žiadnu zmluvu o povolenom prečerpaní uzavretú so žalovaným do momentu vyhlásenia dokazovania za skončené súdu nepredložil.

11. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný porušil zmluvnú povinnosť tým, že sa dostal do nepovoleného prečerpania pričom poukazoval na bod 3.8 Všeobecných obchodných podmienok, podľa ktorého klient je povinný mať na účte dostatok finančných prostriedkov postačujúcich na vykonanie požadovaných transakcií, splátok úveru, poplatkov v zmysle Sadzobníka a akýchkoľvek finančných záväzkov voči banke. Zároveň uviedol, že v zmysle bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok ... ak nepovolené prečerpanie nastane, musí ho majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnáť. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

12. Súd I. inštancie mal zo žalobcom predložených výpisov z účtu preukázané, že žalovaná pohľadávka pozostávala jednak zo žalovaným prečerpaných peňažných prostriedkov, ktoré vznikli tak, že žalovaný reálne čerpal peňažné prostriedky prostredníctvom výberov hotovosti z bankomatov, platil kartou a robil prevody vo vyššej sume, ako na účet v jednotlivých mesiacoch reálne posielal. Pohľadávka zároveň zahŕňala aj žalovanému účtované úroky (vo výške 800,03 eur) a rôzne poplatky, ktoré v súhrne s uvedeným prečerpaním dosiahli výšku 1.695,60 eur. Podľa tvrdenia žalobcu tu išlo o nepovolené prečerpanie. V žalobcom predložených výpisoch z účtu je uvedené aj „povolené prečerpanie“, a to hneď na prvom žalobcom predloženom výpise z účtu (za obdobie od 31. 5. 2014 do 30. 6. 2014) je v závere uvedené, že výška limitu povoleného prečerpania platná od 6. 6. 2014 je 150,- eur a že výška limitu povoleného prečerpania platná od 03.06.2014 je 500,- eur, pričom aj pri jednotlivých položkách vo výpise je zaznamenané „čerpanie povoleného prečerpania za príslušný deň“. V závere každého žalobcom predloženého výpisu z účtu je uvedená „výška limitu povoleného prečerpania“, v rôznych sumách a pri debetných položkách je uvedené aj „čerpanie povoleného prečerpania za príslušný deň“ a pri kreditných položkách (prijatých úhradách na účet) je uvedené „splátka povoleného prečerpania za príslušný deň“.

13. Vzhľadom na takto koncipované výpisy z účtu predložené žalobcom a jeho tvrdenie o nepovolenom prečerpaní a taktiež vzhľadom na uplatnený nárok žalobcu na úroky a poplatky súd skúmal, či boli splnené zákonné podmienky pre povolené prečerpanie, a to predovšetkým, či v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní (§ 2 písm. e), § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že povolené prečerpanie musí byť výsledkom dohody zmluvných strán a toto nemožno nanútiť jednostranne spotrebiteľovi- žalovanému. Navyše takáto dohoda musí byť uzavretá písomne (§ 1 ods. 4 v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) a žalobca uzavretie písomnej zmluvy o povolenom prečerpaní vôbec nepreukázal. Vychádzajúc zo skutočnosti, že zmluva nebola uzavretá v písomnej forme, nemala ani náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto žalobcovi nevznikol nárok ani na poplatky a úroky zo zmluvy. Na druhej strane žalobca vyvodzuje svoje nároky z nepovoleného prečerpania, avšak predložil výpisy, v ktorých je prečerpanie do určitej výšky povolené, ale nepreukázal dojednanie povoleného prečerpania (o rovnakom nároku už rozhodol aj Krajský súd Prešov v rozsudku sp. zn. 17Co/115/2017 a obdobne aj Krajský súd Žilina v rozsudku sp. zn. 10Co/109/2017 zo dňa 26.10.2017).

14. Okrem už uvedeného dôvodu bezúročnosti úveru, ďalším dôvodom, pre ktorý by nebolo možné priznať žalobcovi nim požadované úroky vo výške 28 % je, že žalobca nepreukázal platné uzavretie dohody so žalovaným o výške úrokovej sadzby, tak ako to upravuje aj § 502 Obchodného zákonníka, podľa ktorého od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Žalovaný bol oboznámený s výškou úrokov jednostranne prostredníctvom vývesky u žalobcu, čo v žiadnom prípade nenahrádza dohodu o úrokoch, ktorá podľa názoru súdu musí byť náležitou súčasťou spotrebiteľskej zmluvy tak, ako to vyjadril aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. II ÚS 329/13, cit.:, nielenže suma úroku za úver nebola transparentne uvedená v úverovej zmluve, ale ani v Obchodných podmienkach k tejto zmluve, pričom na tomto mieste ústavný súd prisvieďča tvrdeniu krajského súdu, že splnenie tejto obligatórnej náležitosti úverovej zmluvy nemožno nahradiť oznámením o úrokovej miere v obchodných priestoroch sťažovateľky“. Navyše rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14.09.2015, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/113/2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 21Co/10/2016 bola zmluvná podmienka v bode 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu týkajúca sa úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Žalobca je preto povinný zdržať sa používania tejto podmienky (§53a ods. 1 Občianskeho zákonníka) a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky súdom, by bolo v priamom rozpore so zákonom. Vo vzťahu k neprijateľnosti a k neexistencii žalobcom požadovaného nároku na úrok vo výške 28 % pri rovnakých skutkových okolnostiach súd poukazuje na rozsudky Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/83/20147, sp. zn. 17Co/115/2017.

15. Ako už bolo vyššie uvedené úver nie je len bezúročný ale aj bezpoplatkový, to znamená, že žalobca nemá nárok ani na poplatky uvedené vo výpisoch z účtu (okrem poplatku za vedenie účtu). Tieto poplatky žalobca nijako neodôvodnil ani nepreukázal a súd má za to, že v časti týchto poplatkov žalobca neunesol dôkazné bremeno. Žalobca síce predložil Sadzobník poplatkov, tento bol však účinný až od 01.08.2017, t. j. potom, keď žalobca žalovanému zatvoril účet. Súdu preto nebolo jasné, ktorou časťou tohto Sadzobníka sa má riadiť a rovnako nevedel posúdiť oprávnenosť týchto nárokov. Súd v tomto prípade poukazuje aj na ustanovenie § 132 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy.

16. K poplatkom za upomienky a výzvy vo výške 60,- eur (2 x 15 eur a 1 x 30,- eur) súd dáva do pozornosti, že rozsudkom Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/90/2015 zo dňa 14.09.2015 bola zmluvná podmienka uvedená na str. 3 v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky a označená ako Upomienka pri nepovolenom prečerpaní účtu - 5,00 eur, Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu -15,00 eur ako aj zmluvná podmienka uvedená v Sadzobníku poplatkov - Prima banka Slovensko, a.s., na str. 4 v bode 4. Depozitné produkty - Ostatné poplatky a označená ako Upomienka pri nepovolenom prečerpaní účtu - 15,00 eur, Výzva pri nepovolenom prečerpaní účtu - 30,00 eur vyhlásená za neplatnú z dôvodu jej neprijateľnosti. Žalobca je preto povinný zdržať sa používania tejto podmienky (§53a ods. 1 Občianskeho zákonníka) a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky súdom, by bolo v priamom rozpore so zákonom. K tomu je potrebné pozrieť aj rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, na ktorý poukázal aj Krajský súd Prešov v rozsudkoch sp. zn. 17Co/115/2017 a sp. zn. 1Co/64/2018. Poplatok za upomienku a výzvu nemôže mať sankčný charakter, v opačnom prípade by totiž mal povahu tzv. skrytej zmluvnej pokuty, čo je vo vzťahu k spotrebiteľovi nečestné a netransparentné.

17. Ešte predtým, než súd uzavrie, v ktorej konkrétnej časti videl dôvodnosť žalobcom uplatneného nároku a v ktorej naopak nie, je potrebné uviesť, že žalovaný posledný výber z účtu realizoval dňa 06.08.2014, keď z bankomatu žalobcu vybral hotovosť 180,- eur a odvtedy už účet vôbec nepoužíval. Ďalej mu boli účtované už len úroky, poplatky, poplatky za upomienky...Žalobca napriek neplneniu si povinností zo strany žalovaného veľmi dlhú dobu nepristúpil k ukončeniu vzťahu, ale ďalšie tri roky len účtoval na ľarchu tohto účtu množstvo rôznych poplatkov a úrokov, čo podľa názoru súdu nie je výkonom práv v súlade s § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, keďže žalobcom nebolo preukázané uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní, súd I. inštancie považoval žalobu za dôvodnú v časti uplatnenej sumy vo výške 657,77 eur, ktorá predstavuje sumu rozdielu medzi výškou peňažných prostriedkov vložených na účet žalovaným (862,04 eur) a peňažných prostriedkov čerpaných žalovaným z účtu spolu s mesačnými

poplatkami za vedenie účtu (1.519,81 eur), (žalovaný uzavrel so žalobcom zmluvu o zriadení osobného účtu, a preto si musel byť vedomý úhrady mesačných poplatkov spojených s vedením tohto účtu). Žalovaný sa preukázateľne dostal do debetu a v prípade, ak by žalobcovi túto sumu nevrátil, bezdôvodne by sa obohatil na jeho úkor, a preto súd žalobcovi priznal nárok na zaplatenie sumy 657,77 eur.

19. V časti o zaplatenie sumy 1.037,83 eur, ktorá predstavuje úroky vo výške 800,03 eur a poplatky označené ako popl. zist. zost. ATM inej banky vo výške 3,30 eur, poplatok za výber hotovosti z bankomatu v SR vo výške 15,- eur, poplatok za hotovostný výber vo výške 2,- eura, poplatok za zrušenie TP vo výške 1,50 eur, oznámenie o nevykonanej platbe (poplatok za nezrealizovanú platbu) vo výške 21,- eur, poplatky za upomienky vo výške 30,- eur, poplatok za výzvu - prečerpanie účtu vo výške 30,- eur a poplatok označený ako „prípl.za ved. účtu postihnu. exek./výkon. rozhod. vo výške 135,- eur súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Rovnako súd zamietol žalobu aj v časti o zaplatenie úroku vo výške 28 % zo sumy 1.695,60 eur od 07.06.2017 zo zaplatenia. V súvislosti s týmto rozsudkom súd vo vzťahu k žalobcovi poukazuje aj na rozsudok Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 10Csp/226/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov sp. zn. 1Co/64/2018 týkajúci sa rovnakých skutkových okolností.

20. Výrok o trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 a § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“) keď žalobca aj žalovaný boli v časti úspešný, pretože žalobe v porovnaní s uplatneným nárokom bolo v časti vyhovené a v časti bola zamietnutá. Žalovaný nárok bol v sume 1.695,60 eur, pričom v súdom priznanej sume 657,77 eur mal úspech žalovaný. Podľa pomeru úspechu v spore tak vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanému, ktorý si však náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu žiadne preukázateľné trovy nevyplývajú, preto súd v súlade s procesnou ekonómiu podľa čl. 17 Základných princípov Civilného sporového poriadku nevyhradil rozhodnutie o výške trov konania samostatnému uzneseniu, ale rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

21. Proti výroku, ktorým súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a proti výroku o trovách konania podal žalobca odvolanie včas. Odvolanie právne odôvodnil ust. § 365 odsek 1 písm. a), tým, že neboli splnené procesné zákonné podmienky, § 365 ods. 1 písm. b) súd neprávny procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, § 365 ods. 1 písm. h) nesprávnym právnym posúdením veci a § 365 ods. 1 písm. f) súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu I. inštancie zmenil tak, že žalobe žalobcu v plnom rozsahu vyhovie, a aby žalobcovi priznal náhradu trov konania aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške zaplatených súdnych poplatkov.

22. Podľa názoru žalobcu, súd porušil právo žalobcu na spravodlivé súdne konanie a postupoval v rozpore so zásadou kontradiktórnosti súdneho konania, keď v rozpore s § 151 C.s.p. skúmal tvrdenie žalobcu, ktoré neboli žalovaným spochybnené. Podľa uvedeného ustanovenia sa výslovne nepopreté tvrdenia považujú za nesporné. Žalobca má za to, že v súlade s prejednacou zásadou civilného sporového konania je súd limitovaný skutkovými tvrdeniami strán sporu, a to aj v spotrebiteľských sporoch.

23. Ďalej vo svojom odvolaní žalobca ďalej namietal, že pokiaľ súd považoval návrh za neúplný, tak ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, s poukazom na skutočnosť, že žalobca nepredložil žiadnu písomnú zmluvu o povolenom prečerpaní na účte a že žalobca predložil súdu Sadzobník poplatkov účinný až od 1.8.2017, t.j. potom, keď žalobca žalovanému zatvoril účet, mal súd žalobcu vyzvať na jeho doplnenie/opravu v zmysle § 129 ods. 1 C.s.p. Súd žalobcu na doplnenie žaloby nevyzval, avšak napriek tomu vo veci meritórne rozhodol, pričom uvedený postup je procesne vadný a žalobcovi ním bola odňatá možnosť uplatňovať si procesné práva za účelom účinnej ochrany jeho práv. Keďže súd prvého stupňa rozhodol o nezrozumiteľnom návrhu na začatie konania, pričom jeho rozhodnutiu nepredchádzala faktická činnosť smerujúca k odstráneniu neúplnosti návrhu na začatie konania žalobcom uplatňovaných nárokov, hoci bol k takejto činnosti povinný, súd takýmto postupom, ktorý predchádzal vydaniu rozsudku odňal možnosť konať pred súdom.

24. Žalobca v podanom odvolaní doplnil argumentáciu k účtovaniu poplatkov za vedenie účtu a s tým súvisiace služby: Poplatky, ktoré boli zaúčtované na bežnom účte žalovaného, sa týkali výlučne

prevádzky bežného účtu a žiadny zo zaúčtovaných poplatkov priamo nesúvisí s povoleným poskytnutím úverového rámca formou povoleného prečerpania. Úroková sadzba pre prípad povoleného prečerpania bola pritom upravená priamo v Zmluve o povolenom prečerpaní a nie v nadväzujúcich dokumentoch. Poplatky sú účtované na základe čl. IV. ods. 2 zmluvy o účte (zmluva o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb z 23.1.2014), v zmysle ktorého je banka za poskytovanie produktov/ služieb oprávnená zúčtovať si poplatky podľa Sadzobníka poplatkov banky v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe Zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu/ služby týka resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Okrem toho v zmysle bodu 3.12. VOP účinných ku dňu zatvorenia zmluvy o PP (VOP účinné od 20.5.2014) „S nepovoleným prečerpaním, upomienkou a výzvou na jeho vyrovnanie je spojená povinnosť zaplatiť poplatok. Ako vyplýva z vyššie uvedených ustanovení, zákon o platobných službách výslovne nestanovuje, že poplatky za poskytovanie platobných služieb musia byť individuálne dojednané. K forme zmluvy vyhotovenej vo viacerých nadväzujúcich zmluvných dokumentoch žalobca poukázal na rozsudok súdneho dvora v prejudiciálnom konaní k Smernici 2008/48/ES - VEC C-42/15 z 9.11.2016. Home Credit Slovakia, a.s., proti E. C.. Poplatky za vedenie účtu a súvisiace služby teda predstavujú dojednanie o cene plnenia v zmysle ust. § 53 ods. 1 OZ v rozhodnom znení. Individuálne dojednávacie poplatky za bankové služby pri vedení bežného účtu si okrem uvedeného ťažko predstaviť v praxi tak, ako to navrhuje prvostupňový súd, každopádne podľa zákona takýto postup jednoznačne nie je potrebný.

25. K povolenému prečerpaniu uviedol, že účastníci po uzatvorení zmluvy o bežnom účte uzatvorili dňa 3.6.2014 Zmluvu o povolenom prečerpaní (priložil v prílohe), na základe ktorej poskytol žalobca limit povoleného prečerpania vo výške 560 eur s úrokovou sadzbou variabilnou vo výške 19,9% p.a. Na základe žiadosti žalovaného sa uvedený limit mohol meniť (bod 8.5.2 a 8.5.3 Všeobecných obchodných podmienok účinných ku dňu uzatvorenia zmluvy o povolenom prečerpaní - „VOP“ účinné od 20.5.2014), výška aktuálneho limitu je uvedená v jednotlivých výpisoch z účtu. Všetky podstatné náležitosti obsahuje priamo text uvedenej zmluvy. Žalovaný prekročoval povolený limit povoleného prečerpania, čím porušoval zmluvu tým, že sa dostal do omeškania s vyplatením povoleného prečerpania, na základe uvedeného žalobca pristúpil k postupu v zmysle VOP ods. 8 bod 8.9 účinných ku dňu zníženia limitu na 0 eur - VOP účinné od 1.3.2015 a znížil žalovanému limit povoleného prečerpania na 0,- eur dňa 3.8.2015 ako to vyplýva z výpisu z účtu za dané obdobie. Po znížení limitu na 0 eur sa dlh žalovaného navyšoval z právneho titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18) a bod 3.12. VOP účinných ku dňu zníženia limitu na 0 eur (VOP účinné od 1.3.2015). Žalovaná suma 1695,60 eur predstavuje rozdiel medzi všetkými debetnými a všetkými kreditnými operáciami vykonanými na účte žalovaného.

26. Podľa žalobcu, v prípade prekročenia nemusí zmluva ako obligatórnu náležitosť obsahovať dokonca ani údaj o výške úroku. Podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Banka zverejňuje VOP, Sadzobník poplatkov ako i výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne, ale i historické, na každom obchodnom mieste (požiadavka Zákona o bankách), pričom každú zmenu banka oznamuje klientom vo výpisoch z účtu. Žalovaný bol informovaný o svojom prekročení na účte výpismi z účtu, z ktorých jednoznačne vyplýva výška a obsah prekročenia a taktiež informáciou v Internetbankingu, v ktorom je uvedený prehľad obrátov na účte, aktuálny zostatok a ďalšie informácie o stave účtu.

27. K nároku na úroky 28 % p.a. v súhrne na vyššiu uvedenú argumentáciu o prekročení, žalobca uviedol, že Sadzba úroku 28 % ročne je platná pre nepovolené prečerpanie a vyplýva z VOP ods. 3. bod 3.12 (účinné ku dňu zníženia limitu na 0 eur - VOP účinné od 1.3.2015) v spojení s Výveskou úrokových sadzieb časť „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“ a v spojení s ustanoveniami zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Žalobca poukázal na skutočnosť, že uplatnený úrok 28 % ročne nie je úrokom z úveru, nejde o úrokovú sadzbu poskytnutého povoleného prečerpania. Žalobca si daný nárok uplatnil z titulu prekročenia, ktoré upravuje zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (§2 písm. f) a § 18). Zmluva o účte prípad prekročenia nemusí ako obligatórnu náležitosť obsahovať údaje uvedené v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. Naopak podľa § 18 ods. 1 citovaného zákona postačuje, aby veriteľ informoval spotrebiteľa na trvanlivom médiu o úrokovej sadzbe. Žalobca zverejňuje výšku úrokových sadzieb v úrokovej výveske na web stránke, a to nielen aktuálne vývesky, ale i historické. Žalobca ďalej uvádza, že klient preštudovanie zmluvnej dokumentácie a súhlas s ňou potvrdil svojim podpisom na zmluve, t.j. preukázateľne sa oboznámil so zmluvnou dokumentáciou upravujúcou daný zmluvný vzťah. Ak aj z hľadiska formy je právny úkon uzavretý prostredníctvom

formulárovej predtlačke, takýto spôsob uzatvárania zmluvy nie je právom zakázaný a samotné použitie formulára nemôže prečerpanie je prekročením v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a ako vyplýva z vyššie dotknuté ustanovenie bodu 3.12 Všeobecných obchodných podmienok žalobcu iba reflektuje relevantných právnych predpisov upravujúcich vedenie bežného účtu bankou a vzájomné práva zmluvných strán zo zmluvy o bežnom účte.

28. Žalobca má za to, že uplatnený nárok je dôvodný v celom rozsahu a teda žalobe by malo byť v celej časti vyhovieť, úspech žalobcu v konaní by mal byť v rozsahu 100%, preto žalobca týmto odvolaním napáda aj výrok rozhodnutia súdu o náhrade trov konania.

29. Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril.

30. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 C.s.p.), vzhľadom na včas podané odvolanie, preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne nie je dôvodné.

31. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

32. K odvolacej námietke, že súd I. inštancie rozhodnutím o neúplnom návrhu odňal možnosť konať pred súdom odvolací súd uvádza, že v zmysle čl. 8 základných princípov C.s.p. sú strany sporu povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

33. Podľa § 154 CSP prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

34. Odvolací súd v zhode s názorom súdu prvej inštancie má za to, že žalobca bol povinný označiť alebo predložiť dôkazy na preukázanie tvrdných skutočností do vyhlásenia uznesenia súdu prvej inštancie, ktorým sa vyhlasuje dokazovanie za skončené (§ 154 C.s.p.).

35. Súd prvej inštancie vychádzal z listinných dôkazov založených v spise a vo veci správne rozhodol, nakoľko žalobca do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania nepreukázal, že žalovaný je skutočne jeho dlžníkom v rozsahu uplatnenom žalobou. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že žalobca v žalobe tvrdil, že zo strany žalovaného došlo k nepovolenému prečerpaniu účtu vo výške 1.695,60 eur, pričom nepredložil žiadne dôkazy na svoje tvrdenia okrem Zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb zo dňa 23.01.2014, Všeobecných obchodných podmienok banky s účinnosťou od 07.12.2013 a s účinnosťou od 01.08.2017, úrokových sadzieb produktov s účinnosťou od 01.08.2017, Sadzobníka poplatkov s účinnosťou od 01.08.2017 a výpisov z účtu žalovaného za obdobie od 31.05.2014 do 06.06.2017.

36. Z týchto dôkazov však nebolo možné zistiť, že k nepovolenému prečerpaniu skutočne došlo. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozsudku súdu I. inštancie v bode „Vzhľadom na takto koncipované výpisy z účtu predložené žalobcom a jeho tvrdenie o nepovolenom prečerpaní a taktiež vzhľadom na uplatnený nárok žalobcu na úroky a poplatky súd skúmal, či boli splnené zákonné podmienky pre povolené prečerpanie, a to predovšetkým, či v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch bola medzi žalobcom a žalovaným uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní (§ 2 písm. e), § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.). Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že povolené prečerpanie musí byť výsledkom dohody zmluvných strán a toto nemožno nanútiť jednostranne spotrebiteľovi- žalovanému. Navyše takáto dohoda musí byť uzavretá písomne (§ 1 ods. 4 v spojení s § 9 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z.) a žalobca uzavretie písomnej zmluvy o povolenom prečerpaní vôbec nepreukázal. Vychádzajúc zo skutočnosti, že zmluva nebola uzavretá v písomnej forme, nemala ani náležitosti podľa § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., a preto žalobcovi nevznikol nárok ani na poplatky a úroky zo zmluvy. Na druhej strane žalobca vyvodzuje svoje nároky z nepovoleného prečerpania,

avšak predložil výpisy, v ktorých je prečerpanie do určitej výšky povolené, ale nepreukázal dojednanie povoleného prečerpania.“

37. Žalobca teda neunesol tzv. dôkazné bremeno, ktoré možno charakterizovať ako procesnú zodpovednosť strany za výsledok konania. V rámci dokazovania platí zásada, že každá strana sporu musí uniesť dôkazné bremeno ohľadom svojho tvrdenia, t.j. kto tvrdí, dokazuje. Strana sporu teda musí preukázať to, čo tvrdí, pretože len potom môže súd zobrať jej tvrdenie za základ svojho rozhodnutia. Ak teda žalobca v tomto prípade tvrdil, že došlo k nepovolenému prečerpaniu zo strany žalovaného, a teda k vzniku dlhu, bol povinný to preukázať.

38. Podľa súdnej judikatúry dôsledkom nesplnenia povinnosti tvrdiť všetky pre rozhodnutie významné skutočnosti (povinnosť tvrdenia) a označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť) je vynesenie nepriaznivého rozsudku pre stranu, ktorá ich nesplnila. Súd sám nie je povinný po významných skutočnostiach pátrať.

39. Odvolací súd nemôže prihliadať na listinné dôkazy predložené v odvolacom konaní, keďže skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvej inštancie, nemôžu byť v zásade odvolacím dôvodom. Žalovaný súdu nepreukázal, že by listinné dôkazy preukazujúce vznik dlhu žalovaného nemohol použiť v konaní pred súdom prvej inštancie bez svojej viny.

40. Žalovaný tým, že napriek písomnému procesnému poučeniu nepredložil všetky dôkazy do skončenia dokazovania na súde prvej inštancie, sa sám diskvalifikoval z ďalších dôkazov a odvolací súd v súlade s § 366 C.s.p. nemôže na nový dôkaz predložený v odvolacom konaní prihliadať.

41. V predmetom spore sa žalobca domáhal zaplatenia sumy nepovoleného prečerpania, ktorý vznikol na zriadenom účte žalobkyne, spolu s ročným úročným úrokom z tejto sumy vo výške 28 % od 07.06.2017 až do zaplatenia. Povinnosť žalovaného platiť úroky vyvodzoval zo Všeobecných obchodných podmienok, v zmysle ktorých je majiteľ účtu povinný po dobu nepovoleného prečerpania platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu“.

42. Právne bezvýznamný je poukaz žalobkyne na skutočnosť, podľa ktorej všetky súdom prvej inštancie vytýkané nedostatky náležitosti zmluvy o povolenom prečerpaní sú obsiahnuté vo všeobecných obchodných podmienkach tvoriacich súčasť zmluvy. V samotnej zmluve podpísanej zmluvnými stranami sa vytýkané podstatné náležitosti zmluvy nenachádzajú a všeobecné obchodné podmienky žalobkyňou a ani žalovanou podpísané nie sú. Súdny dvor Európskej únie síce vo svojom rozsudku vo veci C- 42/15 zdôraznil, že článok 10 ods. 1,2 Smernice 2008/48 v spojení s článkom 3 písm. m) tejto Smernice sa má vykladať v tom zmysle, že zmluva o úvere nemusí byť nevyhnutne vyhotovená ako jediný dokument, ale všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 uvedenej Smernice musia byť uvedené písomne alebo na inom trvalom nosiči, uvedené na posúdenie poskytnutého úveru ako bezúročného a bez poplatkov vplyv nemá. Zákon č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy v ustanovení § 9 ods. 2 priamo uvádza, že zmluva o úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať náležitosti vymenované v tomto ustanovení. Rovnako z ustanovenia § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy upravujúceho náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, vyplýva požiadavka na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania. Požiadavka zákona na uvádzanie týchto náležitostí priamo v zmluve je jednoznačná, a preto nepostačuje tieto náležitosti uvádzať v iných dokumentoch so zmluvou súvisiacich, ako sú napr. všeobecné obchodné podmienky.

43. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku je potrebné poukázať na ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka ukládajúce konkrétne povinnosti žalobcovi ako poskytovateľovi služby. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak súd určí niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe

takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa.

44. V prejednávanej veci, ako to vyplýva z obsahu spisu, žalobca pri uplatňovaní svojho nároku na úhradu dlžnej sumy vzniknutej z nepovoleného prečerpania bežného účtu vychádzal z neprijateľnej zmluvnej podmienky obsiahnutej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu. Táto zmluvná podmienka v znení: „Pri zúčtovaní poplatkov môže dôjsť k nepovolenému prečerpaniu bežného účtu. Po dobu nepovoleného prečerpania je majiteľ účtu povinný platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „Úrok pri nepovolenom prečerpaní účtu.“ bola rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 11.05.2017 č.k. 9Csp 170/2016-63 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 12.12.2017 č.k. 7Co 99/2017 - 81 určená za neplatnú pre svoju neprijateľnosť. Rovnako vo veci vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 9C 113/2015 zo dňa 15.10.2015 a rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/10/2016 zo dňa 24.11.2016 bolo právoplatne rozhodnuté o určení neprijateľnosti a zároveň neplatnosti zmluvnej podmienky uvedenej vo všeobecných obchodných podmienkach žalobcu s rovnakým obsahom ako v prejednávanom spore. V týchto iných konaniach sa taktiež právoplatne rozhodlo o zamietnutí žalobcom uplatneného nároku na zaplatenie úroku vo výške 28 % ročne pri nepovolenom prečerpaní a poplatkov s poukazom na ich neprijateľnosť.

45. Ak Občiansky zákonník v ust. § 53a ods. 1 ukladá dodávateľovi povinnosť zdržať sa používania konkrétnej podmienky, ktorá bola vyhlásená za neplatnú pre jej neprijateľnosť, alebo ak z takejto podmienky dodávateľovi nebolo priznané plnenie, dodávateľ nie je oprávnený domáhať sa, a to ani v súdnom konaní, plnenia vyplývajúceho z neprijateľných podmienok voči všetkým spotrebiteľom. Zákonnému pojmu zdržať sa používania bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá povinnosť dodávateľa neuplatňovať si plnenia z neprijateľných zmluvných podmienok.

46. Pokiaľ sa žalobca odvoláva na úpravu § 18 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, ktorý upravuje tzv. prekročenie, pre uvedený režim sa vyžaduje, aby veriteľ umožnil spotrebiteľovi disponovať peňažnými prostriedkami nad rámec aktuálneho zostatku na platobnom účte spotrebiteľa alebo nad rámec dohodnutého povoleného prečerpania. Túto podmienku žalobca v konaní netvrdil, ani nepreukázal.

47. K odvolacej námietke žalobcu k nepriznaniu poplatkov za upomienky a výzvy odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením súdu I. inštancie, ktorý poukázal na rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 9Co/350/2012 zo dňa 22.05.2014, a ktorý účtovanie týchto poplatkov určil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku „Odvolací súd zastáva názor, že neprijateľnou zmluvnou podmienkou je podmienka, ktorá vyvoláva v neprospech spotrebiteľa, ako slabšej zmluvnej strany, hrubú nerovnováhu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napĺňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná (napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa), ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s „ratio legis“ zákonného ustanovenia, podľa ktorého bola dojednaná (napr. úroky z omeškania nad limit podľa nar. vl. 87/1995 Z.z.). Neprijateľnou zmluvnou podmienkou je aj podmienka, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie „ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Preto zhodne so súdom prvého stupňa za neprijateľnú považuje odvolací súd aj zmluvnú podmienku v predmetnej právnej vec, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa (tzv. teória skutočného plnenia spomínaná najčastejšie v súvislosti s poplatkami v spotrebiteľských úverových vzťahoch). Vo vyrubovaní poplatku za výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky a upomienok obdobného charakteru je zrejмый vlastný ekonomický záujem navrhovateľa - banky. Na poplatok spojený s výzvou alebo upomienkou na zaplatenie dlžnej čiastky, nemá navrhovateľ - banka zákonný nárok, keďže poplatok je pokrytý už v zmluvne dojednanom úroku (odplate) za poskytnutý úver (úrok z úveru). Podľa odvolacieho súdu je v účtovaní takýchto poplatkov navyše citeľná snaha navrhovateľa o minimalizovanie nevyhnutnosti vlastných pohľadávok a navyšovanie konečného finančného zaťaženia spotrebiteľa neplniaceho si svoje záväzky, a to v rozpore s účelom právnej úpravy spotrebiteľských zmlúv obsiahnutej najmä v ustanoveniach § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Poplatky za služby spojené s administratívnou agendou (poplatky za výzvy a poplatky za upomienky), predstavujú plnenia, ktoré nie sú v záujme spotrebiteľa a konanie banky - navrhovateľa spočívajúce v účtovaní takýchto poplatkov možno hodnotiť vo vzťahu k spotrebiteľovi (v danom prípade vo vzťahu k odporkyni) ako poškodzujúce. Preto s poplatkami za takéto plnenia sa spája záver o ich neprijateľnosti.

Pre spotrebiteľa je vždy neprijateľné spolatňovanie akýchkoľvek úkonov a služieb dodávateľa, ktorými spotrebiteľovi neposkytuje skutočné protiplnenie, ale naopak tieto sú poskytované (vykonávané) vo vlastnom záujme dodávateľa.“ Žalobcovi by bolo možné priznať len náhradu skutočne vynaložených nákladov spojených so zasielaním upomienok, výziev. Žalobca však v konaní nepreukázal, či a v akej výške mu vznikli náklady v súvislosti so zasielaním upomienok, nepreukázal ani to, či žalovanému upomienky, výzvu vôbec zasielal.

48. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvej inštancie zrozumiteľným spôsobom uviedol právne dôvody, pre ktoré žalobe čiastočne nevyhovel. Jeho rozhodnutie nemožno považovať za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd prvej inštancie sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že odvolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia súdu, teda k porušeniu práva na spravodlivý proces. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 23.11.2010, sp. zn. 5 Cdo 218/2010, uznesenie Ústavného súdu SR z 08.06.2006, I. ÚS 188/06)

49. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, správne vyhodnotil jednotlivé dôkazy, ako aj správne právne vec posúdil. Z týchto dôvodov odvolací súd považuje odvolanie žalobcu za nedôvodné a vzhľadom na vyššie uvedené dôvody odvolací súd rozsudok v zmysle ustanovenia § 387 C.s.p. v jeho napadnutom rozsahu potvrdzuje ako vecne správny.

50. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalovanému v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

51. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).